

75

DOMINO OMNIUM DILECTISSIMO^{a 1} AETERNAM IN CHRISTO SALUTEM^b.

Audiens ab Eanbaldo², famulo vestro, optatae prosperitatis vestrae sospitatem, valde me gavisum^c fateor. Quia caritas et fides, quae olim in pectore nostro^d habitare coepit, numquam recedere poterit, et quanto plus tempus remunerationis adpropinquat, tanto magis observari debet^e: ut, qui prius transierit a saeculo, amicum^f sibi sentiat reliquisse in saeculo^f.

Me vero, filium tuum, febrium acerbitas^g et regis tardatio in Saxonia³ retinuit, ut ad vos venire non potui^h, sicut desideravi. Concedat mihi clementia divina faciem tuam in laetitia videre, antequam moriar.

Opto et obsecro, ut in ea teⁱ honoris dignitate⁴, si fieri possit, inveniam⁵, in qua te pergens⁶ videbam. Tamen si^k aliud aliquid tuo placeat^l animo⁷, rogo, ut nullam violentiam super ecclesiam Christi fieri ullatenus permittas, sed fratres libera electione^m in timore Dei summiⁿ optimum, Deo donante, elegant. Quia^o in sanctis canonibus terribile anathema legitur super omnes, qui violentiam aliquam inferunt super ecclesiam Christi. Scio^p te^q semper dilexisse familiam nostram et plurima^r illis^r bona fecisse. Sed nunc maxime indigemus^s, ut bene illis agamus; ut, ubi nobis requies erit aeterna^t, ibi sint quoque intercessores perpetui pro nobis^u.

Tempus est nunc nobis praevidere dies aeternos et cum omni modestia et integritate^v et elimosinarum largitate viam nobis praeparare ad caelos. Omnis gloria saeculi transitoria est et quasi umbra recedet; ideo ad aeternam bonis operibus pro-
peremus gloriam. Omnes saeculi vitemus vanitates, ut ad beatitudines caelestes per-
venire mereamur. Dies huius vitae, qui nobis restare videntur, vivamus Domino; ut post hanc^w illius consequamur misericordiam.

Divina tibi clementia huius vitae dies felices concedat et aeternam cum sanctis suis tribuere gloriam dignetur, domine pater dilectissime.

45.

Alcvinus cuidam vel episcopo vel abbati aegrotanti medicamenta mittit. De Basilio in montanis medico mortuo. 795.

Codd. A 2 fol. 116'—167, A 1 p. 165—166 n. 117.*

Ed. J 38.

DILECTO PATRI PERPETUAM SALUTEM.

Misi vobis per Eanbaldum^a presbiterum⁸ litteras et legationes; utinam vobis tam acceptabiles, quam desiderabili caritate ego direxi. Et si adhuc aliquid possum ediscere^b vel adquirere, libenter vobis dirigere studeo.

^a) Eanbaldo archiepiscopo Albinus *add. A 1**. ^b) salutem *K, T notis tironianis*. ^c) gavisus sum *pro me gav. A 1**. ^d) vestro *K 1*. ^e) servare debet *T, A 1**; observari debet *K 1*. ^f) seculum *K 2*. ^g) acervitas *T, K 2*. ^h) possem *A 1**. ⁱ) *om. T*. ^k) Tametsi *A 1**. ^l) placet *K 1*. ^m) eleccio *K 2*. ⁿ) sum *T*; sicut *K*; *om. A 1**. ^o) eligant quam *A 1**. ^p) scito *T, K 2*. ^q) *om. K 2*. ^r) eis *K*. ^s) dignemur *T*; indiemus *K 2*. ^t) aterna *K 2*. ^u) reliqua *om. K*. ^v) inte *T*; vitae *pro et integr. A 1**. ^w) vitam *add. A 1**.

45. ^a) Anbaldum *A 1**. ^b) dediscere *correctum est in dediscere A 2; J. scripsit ediscere; discere A 1**.

1) Eanbaldo I archiepiscopo Eboracensi 778—796. 2) presbytero Eboracensi, v. ep. 43 supra p. 87 n. 1. 3) V. ep. 43 supra p. 89 n. 2. 4) archiepiscopali. 5) Hoc revertendi in Britanniam consilium ab Alcivino demum anno 796. post Aethelredi Northanhumbrore regis occisionem abiectum est; v. infra epp. 101 et 102. J. 6) e Britannia anno 793. 7) ergo Eanbaldus I illo tempore de abdicatione cogitabat. J. 8) Eboracensem, v. ep. 43 supra p. 87 n. 1.